

гр. Перник, 20.02.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание, проведено на дванадесети февруари, през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Т.М., като разглежда докладваното от съдията административно дело №1279 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на Г.И.А. *** против решение на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПС) на Република България, взето по протокол №1 от 11.02.2013 г. в частта му по т. 5 във вр. с Приложение №2, т. ***, с което на посочено основание „несъответствие с ПОДМКВПС, чл. 29, ал. 3“ е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилище, засегнато от бедствие. С жалбата се иска отказът на Комисията да се отмени, поради постановяването му при несъобразяване с материалния и процесуален закон, както и по същество постановяване на решение, с което да бъде предоставена „необходимата“ възстановителна помощ. Пред съда жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата - Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си представител ю.к. *** оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните и във връзка с представените по делото доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице, разполагащо с активна процесуална легитимация да оспори административен акт, с който се засягат негови права и законни интереси. В обжалвания акт липсва указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва същия, следователно предвид правилото на чл. 140, ал. 1 от АПК срокът за обжалването му се удължава на два месеца. При подчиняването на проведената административна процедура отчасти на изискванията на ПОДМКВП, отчасти на правилата на АПК, при липса на прецизен регламент в Правилника, както и яснота у компетентните да водят процедурата органи дори и да се приеме, че тъй като в случая се касае за отказ, който съгласно чл. 31, т. 1 от ПОДМКВПС, следва да бъде съобщен посредством оповестяване на решенията на Комисията чрез поставяне на видно място в

сградата на Общината и на страницата на Общината в интернет без да бъде съобщаван на адресата посредством лично уведомяване от страна на Кмета на Общината, то отново предвид факта, че в решението, оповестено на сайта на 20.02.2013 г., липсва указание пред кой орган и в какъв срок същото може да бъде обжалвано, следва приложимост на нормата на чл. 140, ал. 1 от АПК. Следователно жалбата е подадена в 2-месечния срок. С тези доводи съдът отхвърля искането на процесуалния представител на ответника за оставяне на жалбата без разглеждане като недопустима в условието на чл. 159, т. 5 от АПК и прекратяване на производството по делото.

Не се споделят твърденията на ответника в настоящия спор, че решенията на МКВП към МС не подлежат на съдебен контрол. Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВПМС, същото съставлява волеизявление – изричен отказ да бъде предоставена възстановителна помощ за преодоляване последиците от бедствие. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) и ПОДМКВПМС, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване на последиците от бедствия, като контролира целевото им разходване. Горното предпоставя, че обжалваното пред съд решение има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, поради което същият е допустимо да бъде подложен на съдебен контрол за законосъобразност. Доводи срещу тази позиция на административния орган се извличат директно от нормите на Конституцията на Република България, чиито разпоредби имат непосредствено действие и другите закони не могат да им противоречат (чл. 5, ал. 1 и 2). Съгласно чл. 56 от Конституцията на РБ всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. На свой ред разпоредбата на чл. 120, ал. 2 на Конституцията на РБ гласи, че гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените в закона. Предвид ролята и значението на така цитираната обща клауза, както и съобразно практиката на Конституционния съд, тълкувал винаги ограничително изключването на съдебното обжалване на административните актове, уредено в чл. 120, ал. 2 от Конституцията, настоящият съд приема, че тъй като решенията на МКВП към МС не са изключени изрично от кръга на подлежащите на обжалване административни актове, същите подлежат на съдебен контрол за законосъобразност и за тях важат специалните правила на ЗЗБ, подзаконовите актове по неговото прилагане, както и общите правила на АПК. Налице е и другата необходима предпоставка за приложение на общата клауза на чл. 120, ал. 2 от Конституцията, а именно, че у настоящия жалбоподател е налице интерес да обжалва решението на МКВП към МС, тъй като с това решение се засягат негови права и законни интереси.

По основателността на жалбата:

Административен съд – Перник като взе предвид становищата на страните, представените по делото

доказателства и извърши проверка за законосъобразност по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, намира същата за основателна, като съображенията за този извод са следните:

От фактическа страна се установява, че след природно бедствие - земетресение, случило се на 22.05.2012 г. с епицентър на територията на област Перник, Кметът на община Перник в изпълнение на правомощията си по чл. 65, ал. 2, т. 1 и 3 от ЗЗБ, със заповед с №821/22.05.2012 г. въвежда в изпълнение общинския план за защита при бедствия и обявява бедствено положение на територията на Общината. В 14-дневния срок по чл. 27, ал. 2 от ПОДМКВПМС Кметът на Община Перник със заповед №836/27.05.2012 г. сформира и назначава общинска комисия за установяване и оценка на вредите от бедствието със задача да създаде организация по сформирание на екипи от експерти и да извърши оценка на щетите на засегнатите от бедствието жилищни имоти на физически лица по населени места на територията на община Перник. В комисията са включени представител на областното управление "Пожарна безопасност и защита на населението" на МВР и един експерт-оценител. С молба от 23.05.2012 г. Г.И.А. *** в жилището му да бъде изпратена Общинската комисия, която да извърши оглед и оценка на щетите, нанесени вследствие природното бедствие. Към молбата си А. е приложил акт за собственост върху посоченото жилище, удостоверение за данъчна оценка на имота, както и декларация че жилището е негово единствено за живеене. По делото са налични експертна оценка и конструктивно становище, в които комисията, след направен оглед е описала вида и характера на нанесените поражения на сградата във вид на диагонални, хоризонтални и вертикални пукнатини на мазилката по стени и по тавани, пукнатини около отворите на врати и прозорци, вертикални пукнатини под прозореца, размястване на керемиди, разрушен комин и счупени керемиди. Не е направен извод за компрометирана конструкция на сградата и за необходимост от извършване на дейности, които ще съставляват основен ремонт по смисъла на ЗУТ. Щетите са оценени на стойност от 572,42 (петстотин седемдесет и два лева и четиридесет и два) лева.

Видно от писмо с изх. №102-07-363/07.02.2013 г. на 11 февруари 2013 г. е свикано заседание на МКВПМС с определен дневен ред. Към писмото е приложен и доклад относно предоставянето на целевите средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията в изпълнение на правомощията му по чл. 9, т. 3 от ПОДМКВПМС. В доклада се съдържат два проекта на решения отнасящи се до преодоляване на последиците от земетресението в област Перник. Първото за утвърждаване на целево финансиране общо в размер на 32 737 967 лв. съгласно приложение №1 и №2, като конкретно относно преодоляване на последиците от земетресението и при наличие на необходимите за това предпоставки размерът на помощта във всеки отделен случай е предложено да бъде в размер на 70% от оценката на щетите, когато са на стойност до 10 000 лв., както и възстановителна помощ в размер на 10 000 лв. във всички

случаи при експертни оценки над тази стойност. Вторият проект на решение съдържа предложение да се откаже целево финансиране, като конкретно относно вредите от земетресението се предлага в случаите на нанесени щети на общи части на етажна собственост, леки вреди, при които не се засяга конструкцията на сградата, с изключение на жилища на лица в неравностойно положение, да не се предоставят средства. И двата проекта, ведно с мотивите и предложенията към тях са приети от МКВПМС.

С решение, в частта му по т. 5 във вр. с приложение №2, т. ***, взето по протокол №1 от 11.02.2013 г. и във връзка с доклад на секретаря МКВПМС, Комисията е отказала да предостави възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището на Г.И.А. поради несъответствие с изискването на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС.

При така установеното по фактите Административен съд – Перник намира от правна страна следното:

Съдебната проверка на законосъобразността на оспорван индивидуален административен акт, съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, не се ограничава само с основанията посочени от оспорващия, а обхваща установяване на компетентността на издателя на акта, спазване на законовите изисквания за форма на административния акт, провеждане на процедурата по издаването му в съответствие с установения процесуален ред, съобразяване на акта с материалноправните разпоредби както и с целта на приложимия закон.

Процесният административен акт – решение за отпускане на целеви средства под формата на възстановителна помощ е издаден от компетентния административен орган съгласно чл. 56, ал. 1, т. 4 от ЗЗБ. Съставът на МКВПМС е определен съобразно изискванията на чл. 54 от ЗЗБ.

Като индивидуален административен акт отказът, описан под №*** от Приложение №2 към т. 5 от протокол на МКВП от 11.02.2013 отговаря на изискуемата от АПК структура и форма. Актът, именуван решение, е в писмена форма, като съдържа наименованието на издалия го орган, датиран е и подписан от Председателя на МКВПМС, като се приема, че съдържа и посочване, в списък (Приложение №2), на адресата и неговия адрес. Атакуваният акт, предмет на настоящото производство, е издаден от компетентен орган – МКВПМС и спор между страните в тази връзка няма. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че последното е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че актът е издаден от компетентния държавен орган – действащ в случая като административен орган, по смисъла на §1, т. 1 от ДР на АПК, при спазване на установената форма и без съществени нарушения на административно производствените правила.

Не се споделят доводите, че актът е немотивиран. Фактическите основания, послужили за издаване на акта се извличат от административната преписка и в случая сочат, че

„несъответствието с правилника“ така както е записано в решението, квалифицира искането като такова за възстановителна помощ за текущ ремонт, а съгласно чл. 29, ал. 3 от Правилника за извършването на текущ ремонт не се предоставя възстановителна помощ. Предвид горното отказът, предмет на оспорване съдържа, макар и семпла, мотивна част, посредством посоченото в решението „несъответствие с ПОДМКВПМС“ и вписването на нормата на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС в приложение №2, неразделна част от атакувания административен акт. В случая при съобразяване и с ТР №16 от 31.03.1975 г., ОСТК на ВС следва да се приеме, че приложените към административната преписка мотиви и доклад съдържат доводите, обосновавали постановения отказ.

По същество, на база на доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, неоспорени от страните и като такива имащи сила, а и ценени, настоящия съд намира постановения отказ за правилен и законосъобразен. Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се осъществява на национално, областно и общинско ниво и се състои в подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Цел на закона е по страдалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна възстановителна помощ и извършване на неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране на дейността по възстановяване и подпомагане към Министерски съвет е създадена МКВП, която съгласно чл. 56 от ЗЗБ взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Съгласно чл. 56, ал. 3 от ЗЗБ възстановителна помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с ПОДМКВПМС.

По делото е налице неоспорено и необорено конструктивно становище относно щетите, нанесени на жилището на жалбоподателя, което съдът приема за изготвено от компетентно лице и с необходимата правоспособност. Приложеното становище не съдържа заключения за компрометиране на основни конструктивни елементи на сградата, чието възстановяване или частична замяна да може да се квалифицира като основен ремонт по смисъла на §5, т. 42 от ЗУТ. Напротив, заключенията на експертите водят на извод за необходимост от строително-ремонтни дейности, извършването на които няма да засяга конструкцията на сградата, нито ще променя натоварването на помещенията в същата, поради което правилен е изводът, че необходимите дейности по отстраняване на щетите следва да се квалифицират като текущ ремонт по смисъла на §5, т. 43 от ЗУТ. Следователно отказът е постановен в съответствие с материалноправната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС. При липса на ангажирани от страна на жалбоподателя, у когото лежи тежестта на доказване, други доказателства, в подкрепа претенцията му, че възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му се дължи, правилно е решението

на административния орган да постанови отказа, предмет на настоящия съдебен спор. Сполетялото района на цялата област Перник бедствие на 22 май 2012 г. безспорно рефлектира както върху битието на населението, така и безспорно нанесе щети на сградния фонд, в някои случаи сериозни. Без да се коментира целесъобразността на размера на средствата, предвидени от страна на държавата за преодоляване на последиците от бедствия и липсата на гъвкави механизми за оптималното им разпределяне, а в случай на нужда и компенсирание посредством преразпределяне посредством удачни финансови способи, безспорно е че, съгласно заложеното в нормативната база, държавата не дължи подпомагане на всички лица и във всички случаи след случило се бедствие. Липсата на посочените по-горе положителни законови предпоставки за предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилище, безспорно засегнато от бедствие, мотивира съда да приеме за правилно решението на МКВПМС да откаже подпомагане възстановяването на жилището на Г.А. по посочения от Общинската комисия за установяване и оценка на вредите начин.

Предвид всичко изложено по-горе и при извършената проверка на атакувания административен акт по реда на чл. 168 от АПК, настоящият състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед на което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Г.И.А. *** против решение на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПМС) на Република България, взето по протокол №1 от 11.02.2013 г. в частта му по т. 5 във вр. с Приложение №2, т. ***, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилище, засегнато от бедствие.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: